

[Hartel.]

freds med de Udtalelser, der blev fremsat af det ærede Medlem Hr. Christmas Møller, idet jeg mener, det vilde være for Smed at rette Bager, om man i denne Forbindelse kastede sig over Detailhandlerstanden, der har meget store Vanskeligheder og ringe, i det mindste dalende, Omsætning at kæmpe med i Øjeblikket. Nej, det er langt mere Prisaftalerne og Monopoldannelserne, der er Skyld i det opskruede Prisniveau, og det er der ikke med det foreliggende Lovforslag gjort noget alvorligt Forsøg paa at komme til Bunds i og faa ændret ved.

I den nugældende Lovs § 10 er den Bestemmelse, som stod i § 9 i Loven af 18. Maj 1937, og som drejede sig om Aftaler eller Bestemmelser, der medfører eller kan antages at medføre samfundsmæssigt set urimelige Indskrænkninger i den frie Erhvervsudøvelse, pillet ud. Dette stiller efter min Opfattelse hele Prisreguleringslovgivningen vanskeligt over for de Forsøg paa Monopoldannelse og urimelige Prisfastsættelser, som jeg har omtalt.

Det blev af tidligere Talere berørt, at Priskontrolraadet ikke havde offentliggjort Beretninger i de senere Aar. Jeg nævnte ved Behandlingen her den 22. Maj, at Raadet kun havde afgivet en Beretning om sit Arbejde, nemlig for Perioden 1. Juni 1937—31. Maj 1938, og saa vidt jeg har kunnet følge det, er der ikke senere kommet nogen Beretning. Jeg mener, det vilde være overordentlig heldigt, om Rigsdagen fik Adgang til at kende de Beretninger, som foreligger fra Priskontrolraadet, saa vi kunde tage Stilling til Arbejdet. Jeg ser ikke efter det Grundlag, som her foreligger for mig, nogen Mulighed for os til at medvirke til dette Lovforslags Gennemførelse.

Aksel Larsen: Naar vi nu stilles over for et Regeringslovforslag om Ændringer i Prisloven, kan det kun tages som Udtryk for, at Priskontrollen ikke har været tilstrækkelig effektiv hidtil, og dette er ogsaa erkendt af Regeringen og Regeringspartierne. Det er ekstra understreget i Debatten i Dag af det ærede Medlem Hr. Himmelstrup, som oven i Købet startede sin Tale med at sige noget om, at maaske tillagde vi i Maj Maaned den Prislov, vi lavede dengang, for stor Betydning.

Ja, det tør nok antydes, at der var nogle, der tillagde Prisloven af 30. Maj for stor Betydning. Det gjorde man for Resten ikke alene i Maj Maaned; det gjorde man ogsaa i September Maaned i Fjor, da vi begyndte paa hele denne Lovgivning, og da man fra de Partiers Side, som tog Ansvar for Bemyndigelsesloven af 2. September, erklærede, at vi skulde rigtignok ikke have samme uheldige Prisudvikling nu som i Tiden fra 1914 og opefter. Man lovede i September Befolkningen, at nu skulde der blive Priskontrol, og Priserne skulde blive holdt nede; men da man var naaet frem til Maj, erkendte man, at Løfterne var ikke blevet holdt, og i Stedet for at Regeringen saa skulde have skærpet sin Administration af de gældende Love, kom man med en ny Lov om Priser, der reelt som formelt afsvækkede den hidtil gældende Lovgivning og gav Ministeren en i hvert Fald formel Foranledning til at skyde Ansvar fra sig over til det Priskontrolraad, som blev ringere udrustet med Myndighed paa forskellige Punkter, end det havde været før 30. Maj.

Loven af 30. Maj blev dels gennem Regeringspartiernes Ordføreres Udtalelser her i Tinget, dels gennem det Akkompagnement, Lovens Vedtagelse fik i Regeringspressen, ledsaget med Forsikringer om, at nu var den hellige Grav endelig og for Alvor vel forvaret, nu havde vi faaet en Priskontrol saa god, som den overhovedet kunde fremskaffes, nu var der skaffet et fast Prisniveau. Det, jeg her siger, er ikke blot en Refereren af det Indtryk, de paa-gældende Udtalelser og den paagældende Agitation bundfældede og maatte bundfælde i Befolkningen. Det kan ogsaa underbygges med ordrette Citater af, hvad man fra allermest ansvarligt Hold erklærede dengang og for øvrigt ogsaa har fastholdt senere.

Jeg vil gerne med den højtærede Formands Tilladelse citere et Par Linier af en Pjece, der udkom den 15. Juni, og et Par Linier af et nyudkommet Blad, der hedder „Folkeviljen“. I denne Pjece, „Kampen mod Krisen“, som er udgivet af det Foretagende, som kalder sig HIPA, forklæres det, at det har i Virkeligheden ingen Værdi for Arbejderne at faa Pristalsregulering af Lønningerne, den kommer alligevel hin-